

hvad jeg har anført overfor Udvalget, at man i Skattedepartementet mener, at Bestemmelsen overhovedet ikke har synderlig stor praktisk Betydning, ikke har haft det og heller ikke vil faa det. Men det forekommer mig, som sagt, rigtigt, at man, naar man vil indføre Bestemmelsen, har den samme i Stats- og i Kommuneskatteloven. Hvis man senere skulde nære Betænkelighed ved denne Bestemmelses Affattelse, vil det være rigtigt at ændre den samtidig i begge Love. Jeg maa derfor anbefale det af Flertallet tiltraadte Forslag under Nr. 12.

Naar Lovforslaget vedtages, saaledes som det vil se ud, hvis de af Flertallet eller hele Udvalget foreslaaede Ændringer bliver vedtaget, vil jeg med den Resignation, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds og det ærede 2det Medlem for 4de Kreds har givet Udtryk, anbefale Folketinget at vedtage Forslaget i denne Skikkelse.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg tror, at jeg imødekommer ikke blot dette Tings Ønske, men ogsaa det høje Folketings, hvis jeg indskrænker mig til ganske faa Bemærkninger, og efter at jeg nu har hørt den højtærede Indenrigsminister, har jeg egentlig heller ingen Anledning til at tilføje ret meget. At den højtærede Indenrigsminister tog den Stilling: at han kunde tiltræde de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag, men maatte fraaade Mindretallets Forslag, gik jeg ud fra som givet efter den Aftale, vi sluttede med den ærede Minister i Aftes, men jeg takker ham dog for, at han bekræftede Rigtheden af denne min Opfattelse.

Jeg skal kun sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 7. Som et Eksempel paa, med hvilken Fart og med hvilket Jag Udvalget har arbejdet, skal jeg anføre, at dette Ændringsforslag først har foreligget for Udvalget i Dag, efter at vi i Aftes havde taget Stilling til Ændringsforslagene og mente, at vi var færdige med det hele, og det er jo alligevel et Ændringsforslag, der er ret indgribende, og et Ændringsforslag, der gaar, man kan vel godt sige, direkte imod de dels af Udvalget, altsaa ogsaa med Tilslutning af det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), dels af et Flertal stillede Ændringsforslag under Nr. 8 og Nr. 9 til § 3. Det ærede 10de tingvalgte Medlem talte om, at der var Spørgsmaal om, hvor stor en Del af en Persons Indtægt der skulde være skattefri. Ja, paa en Maade. Men Udtrykket

„skattefri“ synes jeg dog ikke er ganske rigtigt i denne Forbindelse, thi her bliver i Virkeligheden ikke Tale om Skattefrihed, men der bliver kun Spørgsmaal om, hvor meget der skal forbeholdes Opholdskommunen til udelukkende Beskatning i denne, og hvor meget Erhvervskommunen skal have. Skattefrihed i denne Forbindelse er altsaa kun Skattefrihed i Erhvervskommunen; men det, der ikke beskattes af Erhvervskommunen, det beskattes af Opholdskommunen, og jeg tror, at dersom man skulde ind paa det Princip, som det ærede 10de tingvalgte Medlem her anbefaler, maatte man op til et væsentligt højere Beløb end det, det ærede Medlem har foreslaaet skulde være forbeholdt Opholdskommunen alene til Beskatning. Tænker man sig f. Eks., at en Person har en Indtægt af 12 000 Kr. i Erhvervskommunen, og Skatteprocenten i vedkommende Kommune er 6 pCt., saa kan denne Indtægt efter Forslaget blive beskattet med $\frac{2}{3}$ af 6 pCt., altsaa med 4 pCt., til Erhvervskommunen, og Skatten bliver saaledes 480 Kr. Dersom nu den Opholdskommune, vedkommende bor i, ogsaa har en Skatteprocent af 6 pCt., faar han der paalagt en Skat af 720 Kr., men deri kan vedkommende Mand, der har erlagt de 480 Kr. i Skat til Erhvervskommunen, i Henhold til § 7 i Lovforslaget fradrage de $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der er ham paalignet til Opholdskommunen, saa at hans Skat til Opholdskommunen kun bliver 240 Kr., medens hans Skat til Erhvervskommunen bliver 480 Kr. Tilsammen kommer han saaledes til at betale 720 Kr., det samme Beløb, som han skulde have svaret, hvis han havde svaret hele Skatten til Opholdskommunen. Jeg tror imidlertid, at det vilde være at sætte Opholdskommunen paa alt for smal Kost, naar den i et saadant Tilfælde maatte nøjes med 240 Kr., medens Erhvervskommunen fik 480 Kr., og det vilde dog vistnok medføre, at Opholdskommunen havde Tab paa Skatteydere helt op til 12 000 Kr.s Indtægt, hvad der neppe vilde være at fordele Sol og Vind lige. Efter den højtærede Ministers Udtalelser er der vel imidlertid ikke Grund til at gaa nærmere ind paa Ændringsforslaget, idet jeg vel tør gaa ud fra, at det i hvert Fald ikke bliver vedtaget ved denne Lejlighed, og saa kan dette Princip jo drøftes senere paa Rigsdagen, og vi maa da se, hvorledes et eventuelt nyt Forslag derom vil komme til at se ud.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) talte om, at vi i Udvalget